hic: respicit ipsum factū: vt si tertius eligat incertus: nō teneat ↄpromissū: vt hic factū fuit. Si dictū fuisset hic: q certā psonā eligerēt: si discordassēt: tūc valeret. ff. e. itē si vn⁹. §. si in duos.

a C Um a nobis. ↄcorditer ↄpromisso. Et sic d re spirituali pōt in ecclesiasticā personā ↄpromitti: quod verū ē. s. e. contingit. vbi de hoc.

b Sub certa. s. e. dilecti. cui tm̄ metu pene stabit. vt ibi. ꝛ. C. e. l. i. ꝛ sic religiosi possunt exigere penā. qualiter ꝛ qn̄ hoc liceat dr̄. s. e. dilecti.

c Mediatorum. sic vr̄ q arbiter icertus possit assumi: qꝛ hic nō fuit expressum de mediatorib⁹ istis. Unde signatur ↄtra s. c. px. ff. e. itē si vn⁹. §. si in duos. Sed dicas: q cardinalis ñ fuit assūpt⁹ vt verus arbiter: nec illi mediatores sed poti⁹ fuerunt amicabiles ↄpositores q de plano ꝛ sine ordine iudiciario: ꝛ sine aliqua cognitiōe partes cōcordauerūt. ꝛ hoc pꝫ ex verbis illis arbitrio seu ordinatiōi: ꝛ ex eo quod dicit inferius ordinādo: ꝛ diffiniendo. Uñ quod factū fuit p legatuꝫ siue p illos quos ad hoc mediatores elegit: tenet. vel si fuerunt arbitri: adhuc cessant ↄria: qꝛ hic ñ fuit ↄpromissum factum de incerta persona: sed partes dederunt potestatem legato: vt ipse eligeret arbitros seu mediatores: ꝛ ipse elegit certos. ꝛ hoc nō est ↄtra illa iura superius signata. Et iō papa confirmat ordinationeꝫ illorum: quia nec cardinalis poterat discordare sed in superiori decre. potuerunt discordare: ꝛ ita non ↄdicit.

C Um a nobis petit: ꝛ infra. Ex parte vestra fuit ppositum: q oli int vos ꝛ senoneñ. arepm questiōe suborta super eo: q idē archiepiscop⁹ asserens monasteriū vestrū metropolitāo iure sibi subesse: pcuratōes ꝛ res alias exigebat a vobis Tandē in. r. sancti āgeli diaco. cardina. tūc apostolice sedis lega. a partibus cōcorditer ↄpromisso[a]: ꝛ pmisso sub certa[b] pena: q arbitrio seu ordinationi eiusdeꝫ vel duoꝝ mediatoꝝ[c]: quos idē super hoc deputaret: pcise pareret magister. p. capella n̄r: ꝛ. j. ar̄diacon⁹ senoneñ mediatores ab eodē super hoc ↄputati legato ordinā do ꝛ diffiniēdo cām huiusmodi terminauerunt. Nos igitur quod per predictos mediatores super hoc actū est: auctoritate apostolica confirmamus. Idem.

C Ompromissū ñ extēditur i ↄpromittētiū heredes[d] si d ipis ñ caueat ibiō.

d C Ompromissum. heredes. Hoc sumptum est de legib⁹ illis ff. eo. diem proferre. §. i. ꝛ. l. sed interpellatur. §. si ab altera parte. secus est in iudicijs. Judicium enim transfert ad heredes: Cuius de heredibus mentio non fiat C. de iuram. calū. auc. principales. Et hoc ideo qꝛ arbitria stricti iuris sunt compromissum vero non extenditur: nisi ad ea tm̄: de quibus expresse in compromisso cauetur. s. eo. cum dilecti. ꝛ. ff. eo. nō distinguemus. §. de officio. nec ad alias personas vt in legib⁹ predictis. Sic pactum personale non extenditur ad heredes quandoqꝫ. ff. de pac. idem in duobus. §. personale. ꝛ. l. iurisgē tium. §. pactorum. si alterius partis tm̄ heredis mentio etiam fiat: morte nihilominus soluitur compromissum. vñ ex vtraqꝫ parte debet fieri mentio heredum: al's non transit ad heredes vt dicit lex predicta. sed interpellatur. §. si ab altera. Unde melius diceretur in compromittentium heredes. ꝛ ita soluitur cōpromissum per mortem alterius compromittentis: supra. eo. ex parte. ꝛ per mortem alterius arbitrorum. s. de offi. delegati. vno. b.

e f d D E quo vult deo. pprium nomen est.

Quem. idest qui casus pro casu. ꝛ est antithosis figura. sic. lxxv. di. ordinationes. ꝛ. xviij. q. ij. quidam. vbi eos ponitur pro hi.

Liber secund⁹. De iudicijs.

Ex concilio aphricano.

D E quo vult deo[e] centuriensi episcopo: queꝫ[f] cū aduersarius ipsius eum petisseꝫ ad concilium introduci: interrogatus[g]: an cum eo vellet experiri[h]: primo id promiserat: ꝛ altera die respondit hoc sibi non placere[i]: atqꝫ discessit: placuit vt null⁹ eideꝫ communicet: donec[k]

g Interrogat⁹ ex superabundanti interrogat: quoniam al's; ex necessitate tenebatur sbeis respondere: qꝛ iudiciuꝫ redditur in inuituꝫ. ff. de v. ob. inter stipulantem. §. i. qꝛ omnes cause tunc in synodo tractabantur. vel forsitan ne posset postea iudicem recusare. iij. q. iij. § offeratur. s. de of. dele. super questionum. §. nos. ꝛ. §. verum. nisi aliquid postea de nouo emergat. s. de offi. dele. insinuante. ꝛ ff. de inter. ac. d ere te. §. ex causa. ꝛ. ff. de pcu. si post datum damnuꝫ. ꝛ d pe. di. vi. placuit. illa non fuit causa: qꝛ synodum totaꝫ ñ potuit recusare.

h Experiri. experiri ponit hic pro defendere: aliquā do tamen ponitur p agere. j. d causa possess. ꝛ prop. pastoralis: et nō. j. d sen. ꝛ re iudi. c. pe.

i Placere. Sꝫ nōne fuit loc⁹ penitentie. Uī q sic ff. de iurisdic. om. iudi. si conuenerit. Respondeo locus est penitentie. j. d iurepatro. cū laici. sed non hic: quia non pōt penitere i alterius preiudicium. ff. de reg. iur. nemo. ꝛ quia cōtumaciter recessit: fuit excommunicatus. xi. q. iij. certum. immo inuitus compellitur respondere: vt dictum est.

k Donec. loquitur sꝫ antiqua tēpora: quādo causa excommunicati tractabatur anteqꝫ absolueretur. xi. q iij. si episcopus forte. Intellige sm antiquam litteram: que olim in antiqua compilatione talis erat: hic nullus eidē ↄmunicet: donec causa eius qualē potuit terminū sumat Et sꝫ istā lrāꝫ bñ loqt sm hodierna iura: q: cū p contumacia fuerit excōmunicatus: nullus debet ei cōmunicare donec satisfactione premissa. i. satisdatione pstita iudicio sisti fuerit absolutus. j. de vbo. sig. ex parte hodie vero statim debet absolui: ꝛ postea cognosci de causa excōmunicationis: nisi in casibus: vt. j. de sen. ex. per tuas. ꝛ nisi qs excōmunicatus sit pro manifesta offensa. j. de. v. sig. ex parte. ꝛ. xxiij. q. vlt. pessimam. ꝛ. j. de sen. ex. solet.

© Universitätsbibliothek Freiburg

gefördert durch Baden-Württemberg MINISTERIUM FÜR WISSENSCHAFT, FORSCHUNG UND KUNST